

Wuchac a jež (za DON BOSCO-kamishibai)

role: wulicowař/wulicowarka

kněz Jež

kněni Ježowka

wuchac

kokoš

1

Jo nježela zajtša. Słyńco swěši a ptaški spiwaju. Kněz Jež stoj pšed žurjami swójojo doma. Wón wjasoły groni: „*Dobre zajtšo, mała myška! Dobre zajtšo, luby kšet! Dobre zajtšo, ředny ptašk! Dobre zajtšo, wjelika mucha!*”

2

Teke kněni Ježowka jo něnto wócušona. Wóna woblewa kwětki a groni drugim zwěrjetam: „*Dobre zajtšo, luby slinik! Dobre zajtšo, cerwjeny bruk!*” Kněz Jež jo južo pó pólach ducy.

3

Na pólu zmakajo kněz Jež wuchaca. „*Dobre zajtšo, luby wuchac!*” Wuchac groni barcaty: „*Cogodla sy tak jěsno ducy?*” Kněz Jež wótegronijo: „*Ja pómałem špacěrujom.*” „*Ha-ha-ha, pómałem, se wě! Ty ga njewumějoš malsnje ganjaš. Maš že take małe nožki, ha-ha-ha!*” Rozgórjony jež woła: „*Ja wumějom wjelgin malsnje ganjaš, samo malsnej ako ty!*”

4

Naduty wuchac se smjejo: „*Ja ganjam wjele, wjele malsnej ako ty. Comej wjetowaš?*” Kněz Jež se pšaša: „*Derje, wó co comej wjetowaš?*” „*Wó złoty tolař a flašku wina*”, wótegronijo wuchac. Jež na to groni: „*Wobjadny. Ale nejpjerwjej musym domoj snědat hyš. Za góžinu bužom zasej how.*” Dajotej se ruku a wótejzotej. Druge zwěrjeta – kokoš, kacka a kózol – narske pšiglěduju.

5

Zasej doma groni kněz Jež swójej žeńskej: „*Malsnje, lubka, musyš ze mnu na pólo!*” Kněni Ježowka se pšaša: „*Cogodla, co tam dejm?*” „*Som z wuchacom wó złoty tolař a flašku wina wjetował, až wumějom malsnej ganjaš ako wón.*” Kněni Ježowka se kšika: „*Bogalka, ty głupak! Wuchac že jo malsnejšy ako ty. Njamóžoš se z nim wuběgowaš!*” „*Buž šicha a pšiš sobu! Malsnje, chytaj nogi!*”

6

Kněz Jež a kněni Ježowka žotej na pólo. Kněz Jež groni: „*Tam na pólu com se z wuchacom wuběgowaš. How jo start a tam jo cel. Ty se sednjoš slězy cela. Gaž wuchac k celoju pšiženjo, wołaš: „Halo, ja som juž how!”*” Kněni Ježowka žo k celoju a se tam chowa.

7

Kněz Jež žo k startoju. Tam wuchac južo caka. Teke pšiglědowarje su pšišli – wosoł, swinja, kozoł, kokoš, žaba, ptašk a druge zwěrjeta. „*No, dundak, comej zachopiš?*”, pšaša se wuchac. „*Se wě, naduwak, zachopijomej*”, wótegronijo kněz Jež. Kokoš woła: „*Na městna, gótowe, start!*” Wuchac ženjo malsnje kaž błysk. Kněz Jež cele pómałem dunda.

8

Ale kněz Jež žo jano tši kšaceńki. Pón se chowa pši starše. Ako wuchac pšiženjo k celoju, groni kněni Ježowka: „*Halo, ja som juž how!*” Wuchac se myśli, až jo to kněz Jež, kenž tam caka. Wón se wjelgin žiwa, až jo jež južo w celu. „*Dunder niži! To ga njejo móžno! Pójž, ženjomej hyšći raz!*”, woła wuchac. Malsnje ženjo zasej slědk. Kněni Ježowka wóstanjo pši celu sejžeca.

9

Ako wuchac zasej pši starše jo, woła kněz Jež: „*Halo, ja som juž how!*” Wuchacoju to mucy. Wón šćoka: „*Dunder niži! To ga njejo móžno. Pójž, ženjomej hyšći raz!*” Tak ženjo wuchac sto raz tam a zas. Kuždy raz wón słyšy: „*Halo, ja som juž how!*” „*Halo, ja som juž how!*”

10

Pón njamóžo wuchac dalej. Wón se pšewalijo a wóstanjo pšemachtany lažecy. Druge zwěrjeta se staraju wó wuchaca. Kokoš groni: „*Bogi wuchac, bužoš skóro zasej strowy.*”

11

Kněz Jež groni kněni Ježowce: „*Wzejomej sebje złoty tolař a flašku wina, mója lubka. To jo naju myto.*” Wjasolej žotej domoj – a to, se wě, cele pómałem.